

Metodiky hodnocení přípravy, průběhu a vyhodnocování výkonu teoretického vyučování studentů VOV

Obsah

1	Obecné principy hodnocení.....	2
1.1	Smysl školního hodnocení.....	2
1.2	Legislativní rámec hodnocení na VOŠ.....	2
1.3	Základní pojmy.....	3
1.3.1	Funkce hodnocení.....	3
1.3.2	Oblasti hodnocení	4
1.3.3	Formy hodnocení	5
1.3.4	Hodnotitelé.....	8
1.4	Fáze hodnotícího procesu.....	8
1.5	Hodnocení na vyšších odborných školách.....	9
1.5.1	Frekvence hodnocení.....	11
2	Nástroje hodnocení přípravy, průběhu a vyhodnocování výkonu teoretického vyučování studentů VOV	12
2.1	Typy hodnocení.....	12
2.1.1	Hodnocení studenty	12
2.1.2	Hodnocení vyučujícím: individuální hodnocení v předmětech.....	15
2.1.3	Hodnocení vedením školy	15

Název projektu: Inovace VOV _ zdravotnická oblast

Číslo projektu: CZ. 02. 3. 68/0.00/ 0.0/ 16_041/ 0008050

Doba realizace projektu: 1.4. 2018–31.3. 2021, 36 měsíců

Klíčová aktivita 4 - Modernizace metod hodnocení studentů VOŠ

Cílová skupina:

**Pedagogičtí pracovníci vyšších odborných škol včetně odborníků z praxe
Studenti vyšších odborných škol**

1 Obecné principy hodnocení

1.1 Smysl školního hodnocení

„Kdo nás hodnotí, ten pro nás pracuje.“ R. Čapek¹

Hodnocení je nedílnou součástí vzdělávání ve všech oborech a na všech stupních škol, neoddělitelně prostupuje každodenní školní realitu. Jeho smysl velmi výstižně a stručně vyjadřuje úvodní citát – hodnocení poskytuje hodnocenému zpětnou vazbu, která mu má především být k užítku, má mu pomáhat na cestě ke zlepšování a kultivaci sebe samého, svých dovedností, znalostí a kvality odváděné práce.

Školní hodnotící proces by mělo tvořit jak hodnocení studentů učiteli, tak hodnocení učitelů a výuky studenty a vedením školy. Při plánování a uskutečňování hodnocení je třeba neustále mít na mysli ono „Cui bono?“ v duchu výše uvedeného citátu. Komu to má být ku prospěchu? Zlepšují-li se díky vhodnému a správně realizovanému hodnocení od učitelů studenti, zlepšují-li se díky hodnocení od studentů a vedení školy vyučující a výukový proces, zlepšuje se v důsledku celá škola.² Díky tomu se zvyšuje šance, že poroste její atraktivita pro zájemce o studium. Uvažujme dále: čím vyšší počet zájemců o studium, tím větší má škola možnost si své studenty vybírat. Čím více si může škola své studenty vybírat, tím větší je šance, že vybere ty nadanější a pracovitější, jejichž studijní výsledky budou velmi dobré. Tím se roztáčí spirála postupného zvyšování jednak kvality školy a jednak absolventů, vstupujících do praxe - v případě vyšších odborných škol zdravotnických do zdravotnické praxe. V konečném důsledku lze říct, že ze správně realizovaného školního hodnocení bude profitovat celá společnost, protože bude mít dostatek kvalitně připravených a vzdělaných zdravotnických pracovníků.

Smyslem této příručky je nejprve uvést ucelené obecné informace o hodnocení ve škole jako takovém, a následně poskytnout škálu konkrétních interních hodnotících nástrojů pro hodnocení různých oblastí výukového procesu na vyšších odborných školách.

1.2 Legislativní rámec hodnocení na VOŠ

Hodnocení škol, školských zařízení a vzdělávací soustavy se uskutečňuje podle Školského zákona 561/2004 Sb., § 12³ takto:

- Hodnocení školy je tvořeno jednak vlastním hodnocením školy, jednak hodnocením Českou školní inspekcí.
- Výsledky vlastního hodnocení školy jsou základem pro zpracování výroční zprávy o činnosti školy, která je vždy veřejně dostupná.
- Hodnocení vzdělávání ve školských zařízeních provádí Česká školní inspekce, podle vlastních stanovených kritérií, vlastními metodami a s určitou frekvencí.
- Hodnocení vzdělávací soustavy v kraji provádí příslušný krajský úřad a výsledky uvádí ve zprávě o stavu a rozvoji vzdělávací soustavy v kraji.
- Hodnocení vzdělávací soustavy České republiky provádí ministerstvo ve zprávě o stavu a rozvoji vzdělávací soustavy České republiky a Česká školní inspekce ve své výroční zprávě.

¹ ČAPEK, Robert: *Líny učitel: Jak učit dobře a efektivně*. Praha: Raabe, 2018. ISBN 978-80-7496-344-5;

ČAPEK, Robert: *Moderní didaktika, lexikon výukových a hodnotících metod*. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-3450-7;

² PETTY, Geoff: *Moderní vyučování*. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0637-4;

³ ČESKO. Zákon č. 561/2004 Sb. ze dne 24. září 2004.

- Hodnocení školy a školského zařízení může provádět také jejich zřizovatel podle kritérií, která předem zveřejní.

Hodnocení výsledků vzdělávání studentů § 99:

- Studenti jsou hodnoceni vždy za příslušné výukové období (zimní období: září - leden, letní období: únor - červen). Předměty, popřípadě jiné ucelené části učiva, z nichž student koná zkoušku, a předměty, popřípadě jiné ucelené části učiva, z nichž je student hodnocen jiným způsobem, stanoví akreditovaný vzdělávací program. Zkoušky je možné opakovat dvakrát. V případě členění obsahu vzdělávání do jiných ucelených částí učiva než předmětů se vydává studentovi potvrzení o jejich absolvování.
- Do vyššího ročníku postoupí student, který úspěšně splnil všechny podmínky stanovené akreditovaným vzdělávacím programem pro příslušný ročník.
- V případě, že nelze studenta hodnotit ze závažných důvodů, určí ředitel školy termín, do kterého má být hodnocení studenta ukončeno. Hodnocení musí být ukončeno nejpozději do konce následujícího období.

Hodnocení u absolutoria podle §9 vyhlášky 10/2005 Sb⁴. Ve znění pozdějších předpisů:

- Výsledky jednotlivých zkoušek a obhajoby absolventské práce jsou hodnoceny známkami: 1 - výborně, 2 - velmi dobře, 3 - dobře, 4 - nevyhověl/a.
- Do celkového hodnocení absolutoria se započítává klasifikace zkoušky z odborných předmětů, zkoušky z cizího jazyka a obhajoby absolventské práce.
- Celkové hodnocení studenta u absolutoria se vyjadřuje stupni:
  - a) prospěl s vyznamenáním, jestliže student není hodnocen z žádné zkoušky nebo obhajoby absolventské práce známkou horší než 2 - velmi dobře a průměrný prospěch studenta při absolutoriu není horší než 1,50,
  - b) prospěl, jestliže student není hodnocen z žádné zkoušky nebo obhajoby absolventské práce známkou horší než 3 - dobře,
  - c) neprospěl, jestliže student má v hodnocení z některé zkoušky nebo obhajoby absolventské práce známku prospěchu 4 - nevyhověl.
- Celkové hodnocení absolutoria včetně hodnocení jeho jednotlivých zkoušek oznámí studentovi předseda zkušební komise v den, ve kterém konal student absolutorium. Vyhlášení výsledků je neveřejné, student však může poskytnout souhlas s veřejným vyhlášením.
- Termín opravné zkoušky stanovuje zkušební komise tak, aby bylo možné ji konat do šesti měsíců od konání řádného termínu absolutoria.
- Náhradní termín absolutoria stanovuje ředitel školy tak, aby bylo možné jej konat do čtyř měsíců od konání řádného termínu absolutoria.

1.3 Základní pojmy

1.3.1 Funkce hodnocení⁵

- Funkce **motivační** – ten, kdo je hodnocen, může získat větší chuť do další práce, ambici vykonávat svou práci lépe, dosahovat lepších výsledků než dosud. Hodnocení může být samo o sobě i odměnou. Nutné je zmínit, že nesprávně provedené hodnocení (včetně způsobu sdělení jeho výsledků hodnocenému) může mít funkci přesně opačnou, demotivační.

⁴ ČESKO: Vyhláška 10/2005 Sb. ze dne 27. prosince 2004.

⁵ BOLDIŠOVÁ, Lenka: *Školní hodnocení a jeho vliv na dítě*. Praha, 2012. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze. Pedagogická fakulta.

- Funkce **informativní** – hodnocený získává informaci o tom, jak se jeho dosavadní práce, výkon či výsledky shodují s očekáváním, se stanovenými cíli či jinými, předem stanovenými normami.
- Funkce **regulační** – hodnocení by mělo regulovat další činnosti hodnoceného tak, aby docházelo k lepšímu naplňování stanovených cílů, nebo k jejich naplňování rychleji, snáze nebo efektivněji než dosud, případně aby vůbec k jejich naplnění došlo.
- Funkce **diferenciační** – hodnocení umožňuje rozčlenění hodnocených do několika různých skupin, podle zvoleného kritéria. Toto rozčlenění by nemělo být jen samoúčelné, ale mělo by být následováno diferencovaným přístupem k členům jednotlivých skupin tak, aby výsledkem byla srovnatelná míra posunu v dosahování stanovených cílů u všech skupin.

Další funkce hodnocení⁶ mohou být: **diagnostická** (informace o aktuální situaci hodnoceného subjektu z hlediska hodnotících kritérií a vztahu k příčinám tohoto stavu), **výchovná** (vede k vytváření pozitivních vlastností a postojů) a **prognostická** (na základě důkladného a dlouhodobého poznávání možností hodnoceného subjektu lze určitou pravděpodobností předpokládat další vývoj, perspektivu subjektu).

1.3.2 Oblasti hodnocení

Oblastí hodnocení je to, na co se pomocí určitých hodnotících metod na hodnoceném subjektu zaměřujeme. Pro zvolenou oblast je nutné stanovit jednoznačná kritéria, podle nichž bude oblast posuzována. Hodnotí-li například učitel znalosti a dovednosti studentů v určitém vyučovaném předmětu, měl by postupovat podle kritérií, vycházejících ze schválených kurikulárních dokumentů.

Vydeme-li z aktuálního dokumentu České školní inspekce⁷, pak je celkové hodnocení školy ve stanovených oblastech rozpracováno do konkrétních kritérií takto:

- Oblast: **Koncepce a rámec školy** - kritéria: Škola má jasně formulovanou vizi a realistickou strategii rozvoje, které pedagogové sdílejí a naplňují. Škola má akreditovaný vzdělávací program, který vychází z vize a strategie rozvoje školy a je v souladu s dokumentovanými potřebami pracovního trhu a s trendy profesí; jeho cíle jsou srozumitelné pro studenty, pedagogy i relevantní aktéry. Škola funguje podle jasných pravidel umožňujících zabezpečení kvality a konstruktivní komunikaci všech aktérů a jejich participaci na chodu školy. Škola je vstřícné a bezpečné místo pro studenty i pedagogy. Škola spolupracuje s vnějšími partnery.
- Oblast: **Pedagogické vedení školy** - kritéria: Vedení školy aktivně řídí, pravidelně monitoruje a vyhodnocuje práci školy a přijímá účinná opatření. Vedení školy aktivně vytváří zdravé školní klima – pečuje o vztahy mezi pedagogy, studenty i vzájemné vztahy mezi pedagogy a studenty a o vzájemnou spolupráci všech aktérů. Vedení školy usiluje o zajištění optimálních personálních podmínek pro vzdělávání, cíleně pečuje o naplnění relevantních potřeb každého pedagoga a jeho profesní rozvoj, vytváří podmínky pro výměnu pedagogických zkušeností s dalšími školami a účinně podporuje začínající pedagogy. Vedení školy usiluje o optimální materiální podmínky vzdělávání a pečuje o jejich účelné využívání. Vedení školy klade důraz na vlastní profesní rozvoj.

⁶ LANGMANNOVÁ, Pavlína: *Hodnocení ve výuce*. Brno, 2013. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Pedagogická fakulta.

FIŠEROVÁ, Hana: *Hodnocení žáků*. [online] Metodický portál RVP, 2011. [cit. 26. 8. 2020] Dostupné z: https://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%C3%BD_lexikon/H/Hodnocen%C3%AD_%C5%BE%C3%A1k%C5%AF#F_ormy_hodnocen.c3.ad

JEŽOVÁ, Marcela: *Metody a způsoby hodnocení žáků základní školy*. Brno, 2009. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Pedagogická fakulta.

⁷ Česká školní inspekce: *Kritéria hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání na školní rok 2019/2020*. [online] Portál ČŠI [cit. 21. 6. 2020] Dostupné z: <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Kriteria-hodnoceni/Kriteria-hodnoceni-2019-2020>

- Oblast: **Kvalita pedagogického sboru** - kritéria: pedagogové jsou pro svou práci kvalifikovaní a odborně zdatní a ke své práci přistupují profesionálně. Pedagogové důsledně uplatňují při komunikaci se studenty a kolegy vstřícný, respektující přístup. Pedagogové aktivně spolupracují a poskytují si vzájemně podporu a zpětnou vazbu, Pedagogové podporují rozvoj demokratických hodnot a občanské angažovanosti. Pedagogové aktivně spolupracují na svém profesním rozvoji.
- Oblast: **Výuka** - kritéria: Pedagogové systematicky promýšlejí a připravují výuku v souladu s vědomostními, dovednostními i postojeovými cíli definovanými v kurikulárních dokumentech školy a s potřebami studentů a jejich budoucího uplatnění; obsah studia spojuje produktivně teoretické základy s profesní praxí pomocí problémově a projektově zaměřeného učení. Pedagogové využívají vhodné spektrum výchovně-vzdělávacích strategií pro naplnění stanovených cílů profesního odborného vzdělání. Pedagogové systematicky sledují vzdělávací pokrok každého studenta a při plánování a realizaci výuky zohledňují individuální potřeby studentů. Pedagogové se ve své práci zaměřují na sociální a osobnostní rozvoj studentů.
- Oblast: **Vzdělávací výsledky studentů** – kritéria: škola soustavně získává informace o posunech výsledků každého studenta ve všech vzdělávacích oblastech a reaguje na ně vhodnými pedagogickými opatřeními. Výsledky vzdělávání studentů odpovídají očekávaným výsledkům podle vzdělávacích programů. Studenti školy jsou motivováni k dosahování dobrých výsledků a projevují sociální a osobnostní kompetence a občanské hodnoty, Škola sleduje a vyhodnocuje úspěšnost studentů v průběhu, při ukončování studia a v dalším vzdělávání či profesní dráze a aktivně s výsledky pracuje v zájmu zkvalitnění vzdělávání.
- Oblast: **Podpora studentům při vzdělávání** (rovné příležitosti) - kritéria: Škola vytváří každému studentovi rovné příležitosti ke vzdělávání bez ohledu na jeho pohlaví, věk, etnickou příslušnost, kulturu, náboženství, rodinné zázemí, ekonomický status. Škola poskytuje účinnou podporu všem studentům s potřebou podpůrných opatření. Škola věnuje patřičnou pozornost osobnostnímu rozvoji studentů, rozvíjí u nich otevřenost, toleranci a respekt vůči jinakosti a dbá na to, aby žádný student nebyl vyčleňován z kolektivu studijní skupiny.

Má-li škola provádět účinné interní hodnocení své kvality, je výhodné inspirovat se těmito hlavními oblastmi hodnocení a stanovenými kritérii. ČŠI nabízí školám baterii výroků pro hodnotící dotazníky, které jednotlivá kritéria dále rozpracovávají. Evaluačními metodami, které ČŠI doporučuje ke zjišťování pravdivosti či nepravdivosti výroků popisujících kvalitu vzdělávání, jsou zejména hospitace a dotazníková šetření. Kromě nich dále metodu rozhovoru, diskuse, pozorování, prohlídky, analýzy.⁸

1.3.3 Formy hodnocení

Formou hodnocení se rozumí konkrétní způsob, kterým se hodnocenému hodnocení sděluje.⁹ Volí se taková forma, která je vhodná z hlediska typu hodnocené oblasti a zvolených hodnotících kritérií, a je pro hodnoceného i hodnotitele srozumitelná. Obecně můžeme rozlišit tyto dvě základní formy:

- **Kvantitativní hodnocení** - hodnocení je vyjádřeno pomocí konkrétní číselné hodnoty ze stanovené hodnotící škály. Aby bylo takové hodnocení pro hodnoceného srozumitelné, musí být hodnotící škála důkladně popsána a hodnocený s ní musí být seznámen. Do kvantitativního hodnocení se zařazuje také vyjádření pomocí získaného počtu bodů nebo procentuální úspěšností. Kvantitativní hodnocení je obvykle **sumativní**, tj. hodnotí určitý výsledný stav.

Při hodnocení studentů učitelem se obvykle jedná o klasifikaci nebo-li známkování a je to informace, která určitým způsobem charakterizuje úroveň znalostí a dovedností studenta v určité oblasti studia

⁸ Česká školní inspekce: *Vlastní hodnocení škol. Hodnocení kvality základního vzdělávání (pomůcka pro vlastní hodnocení škol)*. [online] Portál ČŠI [cit. 21. 6. 2020] Dostupné z http://www.msmt.cz/uploads/Vzdelavani/Skolska_reforma/vlastni_hodnoceni_skol.pdf

⁹ ZORMANOVÁ, Lucie: *Obecná didaktika*. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-4590-9.

vzhledem ke stanoveným normám, požadavkům. Pro klasifikaci studentů vyšších odborných škol je hodnotící škála popsána v školním řádu jednotlivých škol.

<p>1 – výborně, student ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky při řešení teoretických a praktických úkolů,</p> <p>2 - velmi dobře, student ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně nebo s menší pomocí uplatňuje osvojené poznatky při řešení teoretických a praktických úkolů,</p> <p>3 – dobře, student má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí částečné mezery. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede s pomocí korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení praktických úkolů s chybami. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby,</p> <p>4 – nevyhověl/a student si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně, má v nich závažné mezery. V aplikaci vědomostí při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. Chyby nedokáže napravit ani s pomocí.</p>
--

Obr.1: Ukázka klasifikační hodnotící škály pro zkoušky a klasifikované zápočty na VOŠ.¹⁰

- **Slovní hodnocení** - je vyjádření hodnocení ve formě souvislého projevu. Do slovního hodnocení zařazujeme například slovní obsahovou analýzu výkonu, zhodnocení realizovaného projektu, parafrázování výkonu (pozitivní i negativní). Slovní hodnocení by mělo být formulováno jasně, srozumitelně a jednoznačně. Může být pojato jako **formativní**, tj. poskytující zpětnou vazbu o aktuálním stavu a způsobech a možnostech, jak tento stav změnit k lepšímu. Mělo by být v pozitivním duchu, aby se jeho motivační funkce ještě více zdůraznila. Pokud je dobře provedeno, má vysokou informační hodnotu a může dobře motivovat.¹¹

Dalšími formami hodnocení jsou **jednoduchá verbální** (slova, krátké věty) nebo **non-verbální vyjádření** (posunky, gesta), hodnocení může být vyjádřeno i **graficky** s využitím diagramů nebo hodnotících škál.¹²

¹⁰ Školní řád VOŠz. [online] SZŠ a VOŠz E. Pöttinga a JŠ s právem SJZ Olomouc, [cit. 13. 6. 2020] Dostupné z: <https://www.epol.cz/o-skole/dokumenty>

¹¹ WILIAM, Dylan a Siobhán LEAHYOVÁ: *Zavádění formativního hodnocení*. Praha: Edulab, 2018. ISBN 978-80-906082-7-6;

¹² BOLDIŠOVÁ, Lenka: *Školní hodnocení a jeho vliv na dítě*. Praha, 2012. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze. Pedagogická fakulta.

rozhodně ano	spíše ano	spíše ne	rozhodně ne			
1	2	3	4	5		
je možné zveřejňovat a dávat za vzor	mělo by se oceňovat a podporovat	je možné akceptovat	vyžaduje pozornost a změnu	vyžaduje radikální opatření		
výjimečný mimořádný vzácný prvotřídní znamenitý ojedinělý	kvalitní efektivní hodnotný chvályhodný produktivní nadstandardní	obvyklý typický všední standardní běžný normální	nepřínosný nevhodný nepřiměřený nevýznamný částečný nevalný	nedostačující neefektivní nefunkční neúnosný nepřijatelný ohrožující		
7	6	5	4	3	2	1
vždy všichni	téměř vždy skoro většina	často většina	občas asi polovina	zřídka kdy menšina	výjimečně skoro nikdo	nikdy nikdo
bezvýhradně ano	v rozhodující míře ano	v převažující míře ano	nelze se přiklonit	v převažující míře ne	V rozhodující míře ne	bezvýhradně ne

Obr.2: Příklady hodnotících škál.¹³

Formy hodnocení výsledků studia na vyšších odborných školách vychází z platné legislativy¹⁴:

1. Průběžné hodnocení – provádí se v daném předmětu kontrolními otázkami, zadáváním samostatných úkolů, testy apod. Způsob a frekvence průběžného hodnocení vychází z charakteru vyučovaného předmětu a měl by být vyučujícím stanoven a zveřejněn na začátku výukového období, spolu s anotací vyučovaného předmětu, podmínkami stanovenými pro udělení zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu a seznamem literatury ke studiu. Do výkazu o studiu se průběžné hodnocení nezapisuje, o průběžném hodnocení si vyučující vede vlastní evidenci ve vlastním zvoleném formátu. Výsledky průběžného hodnocení mohou být zohledněny při zápočtu, klasifikovaném zápočtu nebo při zkoušce.

2. Zápočet – uděluje se za splnění požadavků, které pro jeho získání určuje modul předmětu. Ve výkazu o studiu se zapisuje slovem „započteno“, k čemuž se připojí datum jeho udělení a podpis vyučujícího. Neudělení zápočtu se do výkazu o studiu nezapisuje. Neudělení zápočtu se zapisuje do elektronické evidence prospěchu studenta písmenem N a příslušným datem.

3. Klasifikovaný zápočet – uděluje se za splnění požadavků, které pro jeho získání určuje modul předmětu. Ve výkazu o studiu se zapisuje slovem „započteno s klasifikací“, tj. hodnocení výborně, velmi dobře nebo dobře. Připojí se datum jeho udělení a podpis vyučujícího. Neudělení zápočtu s klasifikací se do výkazu o studiu nezapisuje. Neudělení zápočtu se zapisuje do elektronické evidence prospěchu studenta známkou 4 nebo 5 nebo písmenem N a příslušným datem, dle pravidel stanovených na konkrétní Vyšší odborné škole.

4. Zkouška – uděluje se za splnění požadavků, které pro jeho získání určuje modul předmětu. Zkouškami se prověřují vědomosti studenta a jeho schopnost uplatňovat poznatky získané studiem. Zkouška může být ústní, písemná nebo praktická, případně může být kombinací těchto forem. Ve výkazu o studiu se zapisuje klasifikace výborně, velmi dobře nebo dobře a připojí se datum jejího udělení a podpis vyučujícího. Neudělení zkoušky se do výkazu o studiu nezapisuje. Neudělení

¹³ Česká školní inspekce: *Vlastní hodnocení škol. Hodnocení kvality základního vzdělávání (pomůcka pro vlastní hodnocení škol)*. [online] Portál ČŠI [cit. 21. 6. 2020] Dostupné z http://www.msmt.cz/uploads/Vzdelavani/Skolska_reforma/vlastni_hodnoceni_skol.pdf

¹⁴ ČESKO: Vyhláška 10/2005 Sb. ze dne 27. prosince 2004.

zkoušky se zapisuje do elektronické evidence prospěchu studenta známkou 4 nebo 5 nebo písmenem N a příslušným datem, dle pravidel stanovených na konkrétní Vyšší odborné škole.

Výsledky klasifikovaného zápočtu a zkoušky jsou hodnoceny známkami: 1 - výborně, 2 – velmi dobře, 3 - dobře, 4 - nevyhověl(a).

Neuspěl-li student v řádném termínu, může být hodnocen znovu v rámci 1. opravném termínu, dále v rámci 2. opravného termínu, který je realizován vždy jako komisionální zkouška. Komise je tříčlenná, je složena z předsedy komise, učitele, který studenta vyučoval v daném modulu a zkoušel jej při řádném a prvním opravném termínu, a přisedícího, kterým je jiný vyučující téhož nebo příbuzného modulu. Komise je jmenována ředitelem školy. O průběhu komisionální zkoušky vede komise protokol, který se stává součástí pedagogické dokumentace studenta. Výsledek komisionální zkoušky oznámí předseda komise studentovi v den konání zkoušky, rozhodnutí komise o klasifikaci je konečné. Student se může ze závažných důvodů od komisionální zkoušky omluvit prokazatelně řediteli školy nejpozději den před jejím konáním. V takovém případě stanoví ředitel školy náhradní termín. Od náhradního termínu se lze omluvit pouze jednou. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím zahájení, nedostaví-li se ke zkoušce bez omluvy, jeho omluva nebyla uznána, nebo poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky, posuzuje se, jako by zkoušku vykonal neúspěšně. Student se může ze závažných, zejména zdravotních důvodů písemně omluvit i dodatečně, avšak nejpozději do 3 pracovních dnů od uplynutí termínu určeného pro vykonání zkoušky. O uznání závažnosti a omluvitelnosti důvodů rozhoduje ředitel školy. Konkrétní obsah a rozsah komisionální zkoušky stanoví ředitel školy v souladu s akreditovaným vzdělávacím programem. Zkouška může být ústní, písemná nebo praktická podle charakteru vyučovaného předmětu; formy zkoušky se mohou kombinovat.

Do vyššího ročníku postupuje student po získání všech zápočtů, klasifikovaných zápočtů a zkoušek určených pro daný ročník ve stanoveném termínu.

Pokud student opakuje ročník z důvodu neúspěchu u zkoušky nebo zápočtu u 2. opravném termínu či z jiného důvodu, mohou mu být ostatní úspěšně absolvované předměty daného ročníku na základě vlastní žádosti a rozhodnutím ředitele školy uznány; je doporučeno uznat ty předměty, které byly v řádném termínu zakončeny zápočtem a klasifikovaným zápočtem či zkouškou s klasifikací výborně nebo velmi dobře.

1.3.4 Hodnotitelé

V zásadě se rozlišují dva typy hodnotitelů: **interní** a **externí**. Toto rozlišení je založeno na vztahu hodnotitele k hodnocenému subjektu.

Interní hodnotitel je určitým způsobem propojen se subjektem hodnocení, nebo je přímo subjektem hodnocení. Může to být student či učitel, pokud provádí své vlastní sebehodnocení, nebo to může být učitel, hodnotící svého studenta ve své výuce, či student hodnotící svého učitele. Interním hodnotitelem učitele může být také ředitel školy.

Externí hodnotitelé nemají k subjektu hodnocení žádný bližší vztah. Externím hodnotitelem studenta může být například učitel ze stejné školy, který jej však nevyučuje, externím hodnotitelem učitelů a školy je Česká školní inspekce.

1.4 Fáze hodnotícího procesu

Hodnocení, odehrávající se ve škole, by mělo mít určité fáze, aby splnilo své funkce. Můžeme je rozlišit a charakterizovat takto:

- **Volba subjektu a oblasti hodnocení** – subjektem hodnocení mohou být jednotliví studenti, studijní skupina, vyučovaný předmět, vyučovaný obor, jednotliví učitelé nebo celá škola; oblastí hodnocení

mohou být znalosti studentů v daném předmětu, spokojenost studentů s vybavením školy pro výuku atd.

- **Stanovení cíle a funkcí hodnocení** – máme-li cokoliv hodnotit, musíme stanovit konkrétní cíl nebo cíle, které má hodnocení naplnit, a dále rozhodnout o tom, jaké funkce má mít; může to být například zjištění aktuálních znalostí a dovedností studentů vzhledem k výukovým cílům stanoveným v kurikulárních dokumentech, nebo prověření profesionality učitelů z hlediska přístupu ke studentům či realizaci výuky, posouzení celkové kvality výukového procesu v rámci předmětu atd. Funkce mohou být motivační, informativní, regulační, diferenciační či jiné.
- **Volba hodnotící metody** – každá metoda není vhodná pro jakékoliv hodnocení; vhodná metoda závisí zejména na objektu a cílech hodnocení. Hodnotícími metodami může být např. dotazníkové šetření, hospitace, rozhovor, pozorování.
- **Načasování hodnocení** – formativní hodnocení studentů probíhá v průběhu celého výukového období, kvantitativní hodnocení probíhá zejména na jeho závěru; načasování všech dalších typů hodnocení závisí na interní hodnotící strategii každé školy, ale zejména na cíli, které má hodnocení splnit.
- **Realizace hodnotící metody** – konkrétní provedení zvolené metody hodnocení, tedy provedení sběru dat o hodnoceném subjektu v rámci hodnocené oblasti.
- **Vyhodnocení získaných výsledků, formulace závěrů** – všechna získaná data je nutné vyhodnotit. Data slouží jako východisko pro sestavení konkrétních závěrů a opatření.
- **Aplikace závěrů a opatření** – závěry, které byly sestaveny na základě dat získaných hodnotící metodou, je nutné aplikovat do každodenní praxe studentů, učitelů, školy. Bez této fáze by hodnocení ztratilo zejména svou regulační funkci.
- **Prezentace výsledků** - výsledky hodnotícího procesu se mohou prezentovat buď veřejně (ve výroční zprávě školy, v inspekční zprávě nebo v informačním systému školy), nebo mohou být dostupné pouze určité osobě nebo omezené skupině osob (např. studentu, studijní skupině, učiteli, přímému nadřízenému, předmětové či oborové komisi, členům vedení školy či řediteli školy).
- **Zhodnocení důsledků aplikovaných závěrů a opatření** – má-li hodnocení sloužit k určitému zlepšení (např. kvality vzdělávání a celé školy), je potřebné důsledky a účinek všech cíleně provedených změn po určitém čase vyhodnocovat a případně opatření dále upravovat.

Tab. 1: Ukázka konkretizace hodnocení.

Oblast hodnocení	Podmínky výuky
Subjekt hodnocení	Odborná učebna
Cíl hodnocení	Ověřit dostatečnost vybavení učebny pro výuku odborného předmětu.
Funkce hodnocení	Informativní, regulační
Metoda hodnocení	Dotazníkové šetření
Načasování hodnocení	Konec výukového období
Realizace hodnocení	<ul style="list-style-type: none"> • Tištěný dotazník • Respondenti: učitelé, studenti
Vyhodnocení	Ručně
Prezentace	Veřejná, výroční zpráva školy

1.5 Hodnocení na vyšších odborných školách

Na vyšších odborných školách probíhá několik typů **interního hodnocení**:

a. Učitelé hodnotí studenty

Každý vyučující jednotlivých vyučovaných předmětů je povinen zveřejnit před zahájením výuky program, který obsahuje anotaci předmětu, požadavky, které musí studenti splnit v průběhu výukového období a stejně tak podmínky získání zápočtu, klasifikovaného zápočtu nebo zkoušky, kterou je výuka

předmětu v daném výukovém období ukončena. Hodnocení studentů učitelem probíhá kvantitativně i slovně.

• **Kvantitativní hodnocení:**

- na konci výukového období (udělení zkoušky, zápočtu či klasifikovaného zápočtu);
- na závěr studia v rámci absolutoria;
- v jednotlivých předmětech může probíhat i průběžně.
- **Slovní hodnocení** probíhá v průběhu výukového období, jeho obsahem je:
  - poskytování individuální zpětné vazby o tom, jakých výukových cílů studenti již dosáhli;
  - Informace o tom, jak mají studenti postupovat při dosahování dalších cílů;
  - jak se studenti mají vypořádat se studijními potížemi.

Kvantitativní hodnocení je neveřejné, je s ním seznámen pouze dotčený student. Výjimkou může být zveřejnění výsledků absolutoria ve skupině studentů konajících absolutorium společně (v jednom dni nebo půldni), s tímto však všichni dotčení studenti musí vyslovit souhlas. Slovní hodnocení je rovněž neveřejné, o případném zveřejnění v rámci studijní skupiny učitel rozhoduje na základě důkladného zvážení přínosů a rizik.

b. Studenti se hodnotí mezi sebou a sami sebe

Studenti jsou v jednotlivých předmětech vedeni k tomu, aby se hodnotili navzájem a aby průběžně hodnotili sami sebe a své pokroky při dosahování výukových cílů. Metody, které lze pro toto hodnocení a sebehodnocení využít, jsou například tyto: plus / mínus; žárovka; loďka; SWOT analýza; dopis; čtyři barvy; kolo života; líbí se mi / přeji si / zajímá mě; pochva / otázka / návrh¹⁵. Podle typu zvolené metody je hodnocení buď zcela neveřejné (zná jej pouze dotčený student), nebo je s ním seznámena skupina studentů.

c. Studenti hodnotí učitele a výuku

K hodnocení učitelů studenty se nejčastěji využívají dotazníková šetření (v tištěné nebo elektronické verzi), učitel si může od studentů vyžádat i slovní hodnocení (např. metoda vzkazu), případně může využít kteroukoliv z metod uvedených v bodu b.¹⁶ Výsledky těchto hodnocení využívají učitelé buď pouze pro svou potřebu (zkvalitnění své práce s danou studijní skupinou), nebo jsou součástí závěrečné školní evaluační zprávy.

d. Učitelé hodnotí sami sebe

Autoevaluaci učitel pravidelně provádí v rámci reflexe jednotlivých odučených hodin a výukových období, i na základě vzájemných hospitací s vyučujícími stejných nebo příbuzných předmětů.¹⁷ Výsledky těchto sebehodnocení jsou obvykle neveřejné. Učitel si průběžně vede portfolio své činnosti a plán svého odborného/osobnostního rozvoje, to pak prezentuje přímému nadřízenému či řediteli školy v rámci pohovoru po hospitaci či v rámci kariérního pohovoru.

e. Vedení školy hodnotí učitele, výuku

Hodnocení učitele a jeho výuky ze strany vedení školy probíhá na základě hospitací (osobní pozorování konkrétní vybrané výukové jednotky členem vedení školy) nebo kariérního pohovoru, spojený s diskuzí osobního portfolio učitele. Hodnocení je neveřejné.

¹⁵ ČAPEK, Robert: *Moderní didaktika, lexikon výukových a hodnotících metod*. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-3450-7;

¹⁶ ČAPEK, Robert: *Hodnocení učitele a hodiny samotnými žáky? Ano, jdeme na to!* [online] Blog. [cit. 1. 7. 2020] Dostupné z: <http://robertcapek.cz/hodnoceni-ucitele-a-hodiny-samotnymi-zaky-ano-jdeme-ne-to/>

¹⁷ PETTY, Geoff: *Moderní vyučování*. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0637-4;

GINNIS, Paul: *Efektivní výukové nástroje pro učitele*. Praha: Edulab, 2017. ISBN 978-80-906082-6-9

Externí hodnocení vyšších odborných škol provádí pravidelně Česká školní inspekce v oblastech, které každoročně stanovuje a rozpracovává do jednotlivých hodnotících kritérií. Hodnocení škol a školských zařízení je na základě kritérií stanovených ve všech oblastech prováděno na čtyřstupňové hodnotící škále, jejíž jednotlivé úrovně jsou označeny jako výborná, očekávaná, vyžadující zlepšení a nevyhovující. Vodítkem pro hodnocení jsou pak popisy jednotlivých úrovní u každého kritéria a interní metodické instrukce specifikující a sjednocující pohled na dílčí aspekty jednotlivých kritérií.¹⁸

1.5.1 Frekvence hodnocení

Průběžné hodnocení studenta

- se může uskutečňovat v seminářích, ve cvičeních, v praktickém vyučování, v odborné praxi a při exkurzích. Vyučující provádí průběžné hodnocení zejména kontrolními otázkami, zadáváním písemných prací, testy, zadáváním samostatných úkolů, prezentací, semestrálních prací atd. Výsledky průběžného hodnocení mohou být příslušným způsobem zohledněny při zkoušce, klasifikovaném zápočtu, zápočtu. Do výkazu o studiu se průběžné hodnocení nezapisuje.

Závěrečné hodnocení

- zápočet, klasifikovaný zápočet, zkouška

Zápočet uděluje vyučující daného předmětu za splnění požadavků, které pro jeho získání určuje akreditovaný vzdělávací program a požadavky stanovené vyučujícím (pokud student např. splnil průběžné hodnocení a zúčastnil se výuky daného předmětu v předepsaném rozsahu). Je možné využít i písemné nebo ústní formy k posouzení získaných dílčích vědomostí a dovedností.

Klasifikovaný zápočet navíc hodnotí a způsobem jako u zkoušky klasifikuje, jak student splnil požadavky zápočtu. Jeho forma může být ústní, písemná, praktická nebo kombinovaná.

Zkouška prověřuje vědomosti a dovednosti studenta a jeho schopnost uplatňovat poznatky získané studiem. Forma může být ústní, písemná, praktická nebo kombinovaná.

¹⁸ Česká školní inspekce: *Kritéria hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání na školní rok 2019/2020*. [online] Portál ČŠI [cit. 21. 6. 2020] Dostupné z: <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Kriteria-hodnoceni/Kriteria-hodnoceni-2019-2020>

2 Nástroje hodnocení přípravy, průběhu a vyhodnocování výkonu teoretického vyučování studentů VOV

2.1 Typy hodnocení

Teoretická výuka zahrnuje vyučování dle rozpisu učiva v učebním plánu a v učebních modulech, samostudium a přípravu na zkoušky, a to v celkovém rozsahu daném národním kvalifikačním standardem. Pro komplexní a kvalitní naplnění teoretické výuky lze doporučit hodnocení z pohledu studenta (viz tabulky č. 1 až č. 3) včetně sebehodnocení (viz tabulky č. 4 až 7), z pohledu vyučujícího daného předmětu (viz tabulka č. 8 a č. 9) i vedení školy (viz tabulka č. 10).

Studenti, vedení i vyučující provedou hodnocení vždy na konci každého období, v němž byl předmět vyučován.

2.1.1 Hodnocení studenty

Tab. 3 Hodnocení předmětu

	Rozhodně ano	Spíše ano	Spíše ne	Rozhodně ne
Předmět je pro mě zajímavý				
Rozšířil/a jsem si své znalosti				
Rozšířil/a jsem si své dovednosti				
Poznatky jsou aktuální ve shodě s praxí				
Znalosti a dovednosti jsou využitelné v praxi				
Na předmětu nejvíce oceňuji (případně navrhněte zlepšení) (volná odpověď)				

Tab. 4 Hodnocení vyučujících

	Rozhodně ano	Spíše ano	Spíše ne	Rozhodně ne
Učitel vzbudil můj zájem o předmět				
Učitel je vstřícný k mým potřebám				
Organizace výuky (dodržení struktury hodiny, výuky) mi vyhovuje				

Učitel mi poskytuje průběžnou zpětnou vazbu, zlepšuji své kompetence				
Podmínky pro splnění předmětu byly stanoveny včas a jsou dodržovány				
Učitel je dostupný pro studenty (konzultační hodiny, mailový kontakt atd.)				
Učitel využívá pestré škály výukových metod, včetně aktivizačních				
Teorie je propojena s praxí				
Požadavky k ukončení předmětu jsou přiměřené				
Učitel komunikuje korektně a s respektem				
Co by měl vyučující ve výuce zlepšit? (volná odpověď)				

Tab. 5 Hodnocení teoretického vyučování z pohledu podmínek výuky

		1	2	3	4	5
Hodnocení podmínek výuky	Disponuje učebna potřebným vybavením pro výuku?					
	Vyhovuje osvětlení učebny vaší činnosti?					
	Odpovídají pomůcky, které máte k dispozici při výuce, moderním trendům?					
	Využívá učitel při výuce dostatek názorných pomůcek (modelů, obrazů, informačních zdrojů apod.)?					
	Máte dostatečný přístup k počítačovému vybavení včetně přístupu na internet?					
	Seznamuje Vás vyučující s cílem daného výukového celku?					
	Využívá učitel v hodinách aktivity podporující objevování, experimenty, kladení otázek, tvořivost?					
	Vytváří učitel prostor pro týmovou práci?					
	Máte prostor pro individuální práci?					
	Vnímá učitel vaše individuální potřeby?					
Volná odpověď						

Tab. 6 Sebehodnocení studentů v jednotlivých předmětech – alternativní nástroje pro hodnocení

	Rozhodně ano	Spíše ano	Spíše ne	Rozhodně ne
Výuka je pro mě srozumitelná				
Chápu význam/přínos předmětu pro budoucí profesi				
Pracuji s informacemi z odborné literatury				
Využívám informace v dalších předmětech (mezipředmětové vztahy)				
Jsem aktivní v předmětu (zapojení do diskuzí, výuky)				
Spolupracuji ve studijní skupině (motivace k týmové práci)				
Volná odpověď				

Tab. 7 Sebehodnocení studentů v jednotlivých předmětech – alternativní nástroje pro hodnocení

	1 velmi často	2 často	3 někdy	4 nikdy
Učím se průběžně				
Konzultuji výukové problémy s ostatními spolužáky				
Využívám doporučenou literaturu				
Využívám i jiné studijní zdroje kromě literatury				
Vyhovuje mi pravidelná zpětná vazba				

Tab. 8 Sebehodnocení studentů v jednotlivých předmětech – alternativní nástroje pro hodnocení

Na každém z řádků zaškrtněte, která odpověď nejlépe vyjadřuje vaše vnímání dnešní hodiny			
Tempo hodiny	Pomalé	Průměrné	Rychlé
Obtížnost tématu	Jednoduché	Středně náročné	Náročné
Můj zájem	Malý	Střední	Velký
Moje porozumění	Nízké	Střední	Vysoké
Můj přístup k výuce	Aktivní	Střední	Pasivní
Moje aktivní zapojení	Minimální	Střední	Maximální
Moje soustředění	Minimální	Střední	Maximální
Náročnost na přípravu	Malá	Střední	Velká

Tab. 9 Hodnocení klimatu ve škole

	1 Zcela souhlasím	2 Souhlasím částečně	3 Částečně nesouhlasím	4 Zcela nesouhlasím
--	----------------------	-------------------------	---------------------------	------------------------

Neostýchám se požádat vyučujícího o pomoc				
Neostýchám se požádat spolužáky o pomoc				
Při řešení problému s učitelem byl výsledek jednání pro mě uspokojivý.				
Škola vytváří bezpečné prostředí pro výuku				
Ve škole panuje přátelské klima				
Volná odpověď				

2.1.2 Hodnocení vyučujícím: individuální hodnocení v předmětech

Tab. 10 Hodnocení vyučujícím

	Ano	Spíše ano	Spíše ne	Ne
Učíte tento předmět rád?				
Odpovídají pomůcky, které máte k dispozici při výuce, moderním trendům?				
Máte možnost pořídit si takové vybavení a pomůcky, které pro svoji výuku potřebujete?				
Máte dostatečný přístup k počítačovému vybavení včetně přístupu na internet?				
Máte k dispozici dostatek studijních zdrojů?				
Projevují studenti zájem o předmět?				
Daří se vám naplňovat cíle předmětu / výuky?				
Promýšlíte stanovení cíle při přípravě na konkrétní hodinu?				
Dostáváte od studentů zpětnou vazbu?				
Uplatňujete poznatky získané na školeních a seminářích ve výuce?				
Zařazujete do výuky plánovitě a pravidelně rozvoj hodnotících kompetencí studentů?				
Zařazujete do vyučovacích hodin různé metody a formy práce?				
Využívají studenti vaše konzultační hodiny?				
Připravují se studenti na výuku?				
Volná odpověď				

2.1.3 Hodnocení vedením školy

Tab. 11 Úspěšnost v jednotlivých předmětech

Název předmětu	Počet hodnocených studentů	Celkový průměr	Řádný termín	1. opravný termín	2. opravný termín

Tab. 12 Hospitační záznam (dle školy)

Cíl hospitace:							
Vyučující:		Hospitující:			Datum hospitace:		
Interní - Externí		Kvalifikace učitele:		Předmět:			
Obor/ročník:		Počet studentů:			Učebna:		
Téma:							
Cíl vyučovací hodiny:							
Obsah:							
Hodnocení pedagogických dovedností							
1.	Pedagogická dokumentace	1	2	3	4	5	N
2.	Plánování a příprava výuky	1	2	3	4	5	N
3.	Cíl v souladu s AVP	1	2	3	4	5	N
4.	Účelnost použití pomůcek a techniky	1	2	3	4	5	N
5.	Organizace výuky	1	2	3	4	5	N
6.	Komunikace a interakce	1	2	3	4	5	N
7.	Motivace S	1	2	3	4	5	N
8.	Respektování individuálních potřeb S	1	2	3	4	5	N
9.	Hodnocení S	1	2	3	4	5	N
10.	Celkový dojem	1	2	3	4	5	N

Použité formy výuky					
1.	Frontální výuka	A	SA	SN	NE
2.	Skupinová výuka	A	SA	SN	NE
3.	Práce ve dvojici	A	SA	SN	NE
4.	Samostatná práce	A	SA	SN	NE
5.	Projektové vyučování	A	SA	SN	NE
6.	Výklad přednáška	A	SA	SN	NE
7.	Řízený rozhovor, diskuze	A	SA	SN	NE
8.	Problémové učení	A	SA	SN	NE
9.	Demonstrace	A	SA	SN	NE

Použité metody výuky				
Přednáška	Výklad	Vysvětlování	Práce s textem	Instruktaž
Zkoušení	Test	Pracovní list		
Výuka řízená PC	E-learning	Poslech	Výukový film	
Brainstorming	Myšlenková mapa	Hraní rolí	Kazuistika	Projekt

Skupinová diskuze	Aktivní sebehodnocení	Prezentace studentů		
-------------------	-----------------------	---------------------	--	--

Použitá aktivizační metoda

Komunikační prostor (v minutách)					
1.	Učitele	40	30	20	10
2.	Studentů	5	15	25	35

Hodnocení vzdělávaných							
1.	Aktivita vzdělávaných	1	2	3	4	5	N
2.	Vědomostní úroveň vzdělávaných	1	2	3	4	5	N
3.	Připravenost na výuku	1	2	3	4	5	N

Průběh hodiny a hodnocení (pozitiva, negativa, celkový dojem, atd...)		
Připomínky hospitovaného:		
Vyučující:	Hospitující:	Datum pohospitačního rozhovoru:

Vysvětlivky:

- A - ano
- SA – spíše ano
- SN – spíše ne
- NE - ne
- N - nehodnoceno
- Škála 1-5 (hodnocení 1 – nejlepší, 5 – nejhorší)

Zdroje:

1. BERGEROVÁ, Marcela. Vedení a hodnocení absolventské práce [online]. Praha, 2012 [cit. 2020-11-02]. ISBN 978-80-905109-1-3. Dostupné z: <http://skoly.praha.eu/files/=84119/Skripta++-+Veden%c3%ad+a+hodnocne%c3%ad+AP.pdf>
2. ŠANDEROVÁ, Jadwiga. Jak číst a psát odborný text [online]. Praha: Sociologické nakladatelství, 2007 [cit. 2020-11-02]. ISBN 978-8086429-40-3. Dostupné z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2008/IMK08/um/Jadwiga_Sanderova.Jak.cist.a.psat.odborny.text.pdf
3. HAVLÍČKOVÁ, Monika. [online]. 2012 [cit. 2020-11-01]. ISBN 978-80-905109-6-8. Dostupné z: http://skoly.praha.eu/files/=84123/Skripta++-+TVORBA_A_VYU%C5%BDIT%C3%8D_PORTFOLIA.pdf
4. ZORMANOVÁ, Lucie. Projektová výuka. Rvp.cz. [online]. 2012 [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: <https://clanky.rvp.cz/clanek/c/s/14983/PROJEKTOVA-VYUKA.html/>

5. BOLDIŠOVÁ, Lenka. *Školní hodnocení a jeho vliv na dítě* [online]. Praha, 2012 [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/download/120073241>. Diplomová práce. Univerzita Karlova Praha, Pedagogická fakulta.
  6. ČAPEK, Robert. *Líný učitel: jak učit dobře a efektivně*. Praha: Raabe, 2018. Dobrá škola. ISBN 978-80-7496-344-5.
  7. ČAPEK, Robert. *Moderní didaktika, lexikon výukových a hodnotících metod*. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-3450-7.
  8. ČAPEK, Robert. *Hodnocení učitele a hodiny samotnými žáky? Ano, jdeme na to!* [online]. [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: <http://robertcapek.cz/hodnoceni-ucitele-a-hodiny-samotnymi-zaky-ano-jdeme-ne-to/>
  9. ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE. *Vlastní hodnocení škol. Hodnocení kvality základního vzdělávání*. [online]. [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: http://www.msmt.cz/uploads/Vzdelavani/Skolska_reforma/vlastni_hodnoceni skol.pdf
  10. ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE. *Kritéria hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání na školní rok 2019/2020* [online]. [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Kriteria-hodnoceni/Kriteria-hodnoceni-2019-2020>
  11. FIŠEROVÁ, Hana. *Hodnocení žáků*. Metodický portál RVP, 2011. [online]. [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: https://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%C3%BD_lexikon/H/Hodnocen%C3%AD_%C5%BE%C3%A1k%C5%AF#Formy_hodnocen.c3.ad.
  12. GINNIS, Paul. *Efektivní výukové nástroje pro učitele*. Praha: Edulab, 2017. ISBN 978-80-906082-6-9.
  13. JEŽOVÁ, Marcela. *Metody a způsoby hodnocení žáků základní školy*. [online]. Brno, 2009 [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: <http://www.vyzkum-mladez.cz/zprava/1411384333.pdf>. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno, Pedagogická fakulta.
  14. LANGMANNOVÁ, Pavlína. *Hodnocení ve výuce* [online]. Znojmo, 2013 [cit. 2020-11-01]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/qwkcy/BAKALARSKA_PRACE_phowq.pdf. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta.
  15. PETTY, Geoff: *Moderní vyučování*. Portál, 2013 ISBN 978-80-262-0637-4.
  16. WILLIAM, Dylan a Siobhán LEAHY. *Zavádění formativního hodnocení*. Druhé revidované vydání. Praha: Edulab, 2018. ISBN 978-80-906082-7-6.
  17. ZORMANOVÁ, Lucie. *Obecná didaktika: pro studium a praxi*. Praha: Grada, 2014. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-4590-9.
  18. Česká školní inspekce: *Kritéria hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání na školní rok 2019/2020*. [online] Portál ČŠI [cit. 21. 6. 2020] Dostupné z: <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Kriteria-hodnoceni/Kriteria-hodnoceni-2019-2020>
-